1.

Муз. Е. Атрашкевич

Спяваем разам

НЕ БЫВАЕ НЕБА ЛЕПШАГА
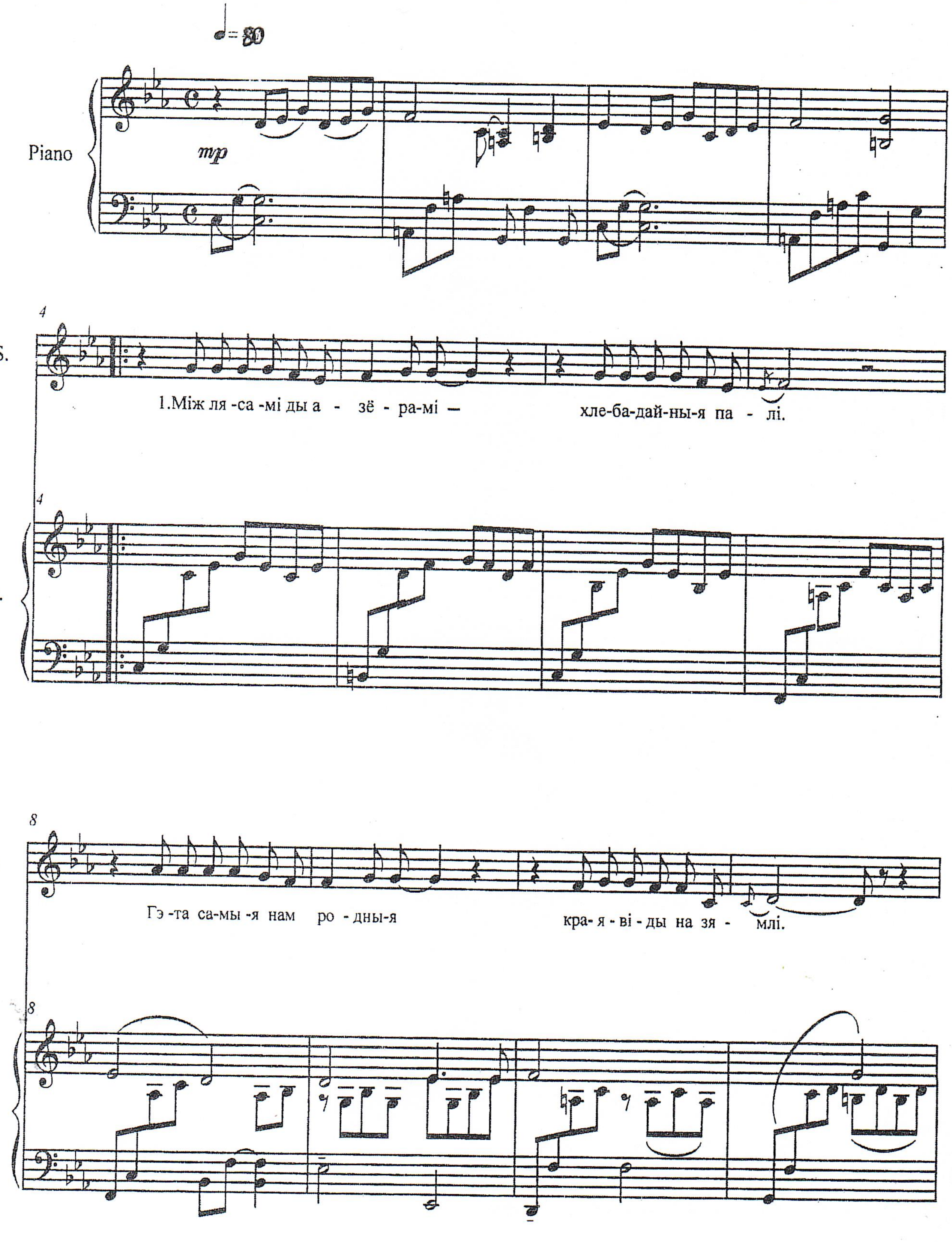
2,

Спяваем разам
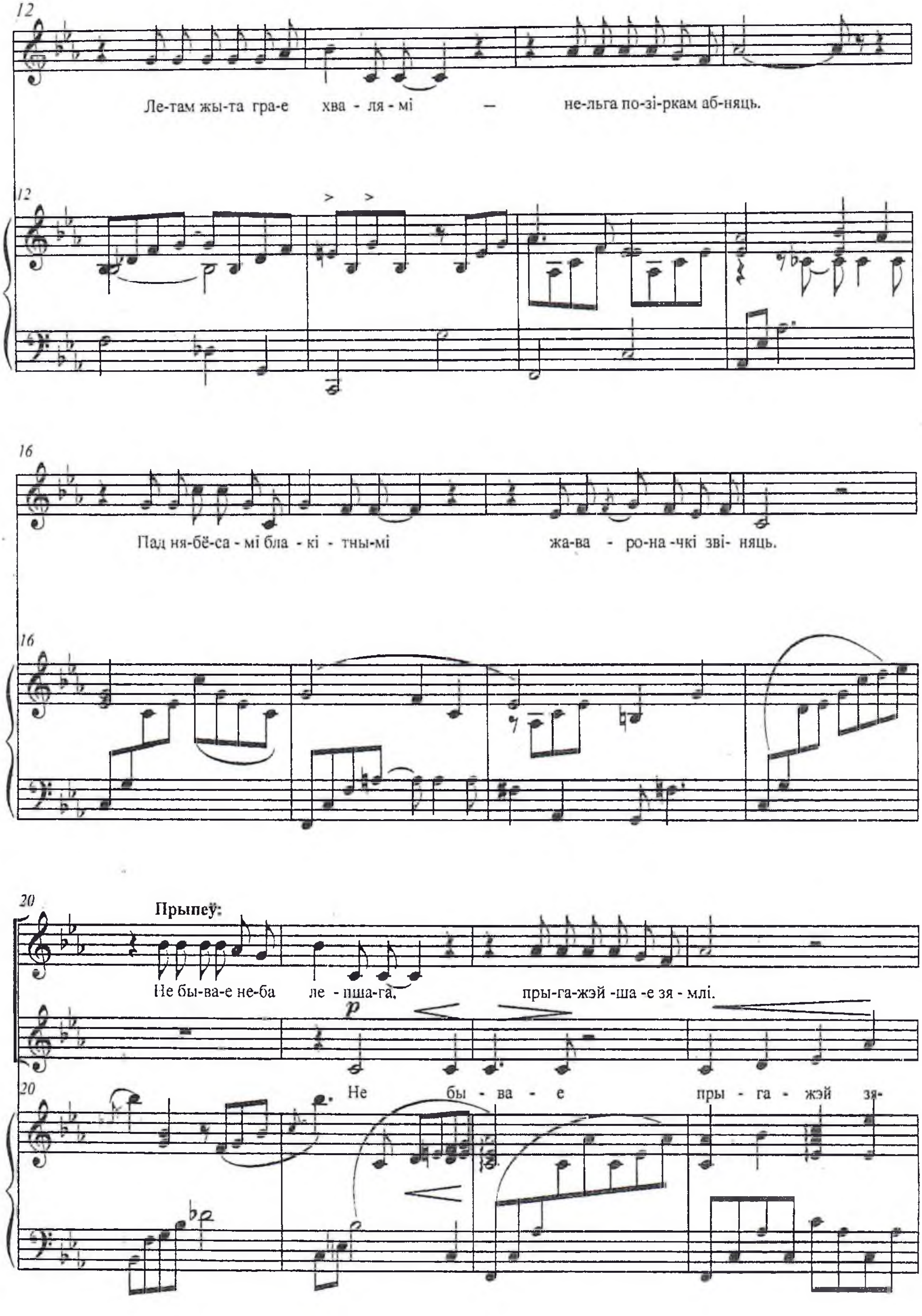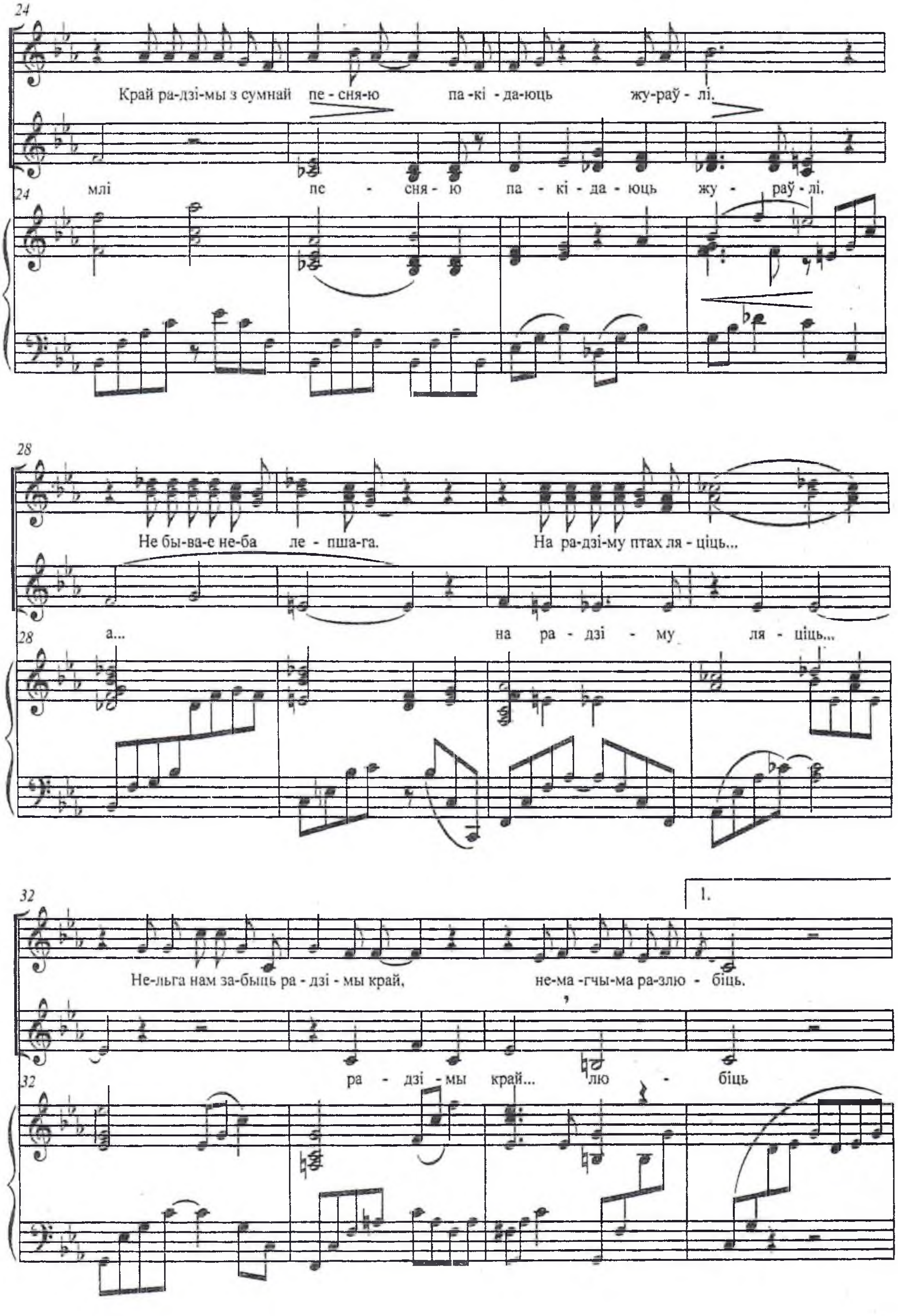
24
S.
Край ра-дзі-мы з сумнай пе - сня-ю па -кі - да-юць жу-раў - лі.
Alto
млі пе - сня - ю па - кі - да - юць жу - раў - лі.
24
Pno.
28
S.
Не бы-ва-е не-ба ле - пша-га. На ра-дзі-му птах ля - ціць...
Alto
а... на ра - дзі - му ля - ціць...
28
Pno.
32
1.
S.
Не-льга нам за-быць ра - дзі - мы край, не-ма -гчы-ма ра-злю - біць.
Alto
ра - дзі - мы край... лю - біць
32
Pno.

Спяваем разам
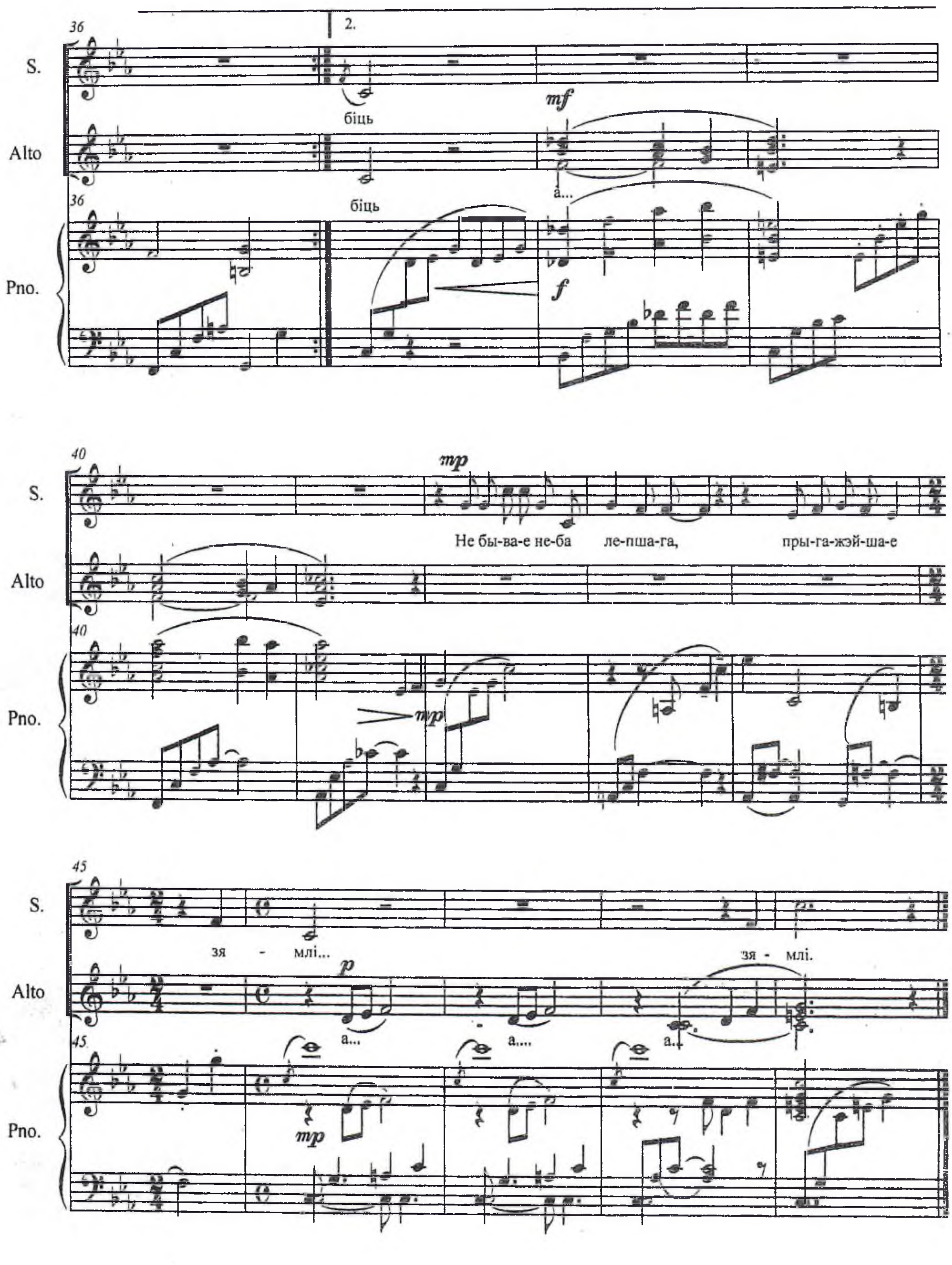
1.Між лясамі ды азёрамі –
Хлебадайныя палі.
Гэта самыя нам родныя
Краявіды на Зямлі.
Летам жыта грае хвалямі –
Нельга позіркам абняць.
Пад нябёсамі блакітнымі
Жаваронкачкі звіняць.

Прыпеў: Не бывае неба лепшага,
Прыгажэйшае зямлі.
Край радзімы з сумнай песняю
Пакідаюць жураўлі.
Не бывае неба лепшага.
На радзіму птах ляціць…
Нельга нам забыць радзімы край,
Немагчыма разлюбіць.

2. З дрэваў лісцейка асыплецца,
Прыйдзе белая зіма…
Тут прырода чараў поўная, –
Больш нідзе такой няма.
Ці зямля квітнее краскамі,
Ці сняжок на ёй ляжыць,
Нельга нам нідзе забыць яе,
Немагчыма разлюбіць.

Прыпеў.

1. Меж лесами да озёрами
Хлебородные поля.
Это самая родная нам
И заветная земля.
Морем жито разливается –
Даже взглядом не обнять.
В синем небе неустанные
Жавороночки звенят.

Припев: Не бывает неба лучшего,
Краше нет нигде земли.
Потому, грустя, родимый край
Покидают журавли.
Не бывает неба лучшего,
Птица к родине летит...
Нам нельзя забыть родимый край,
Без него душа болит.

2. Облетит листва багряная,
Грянет белая зима
И воздвигнет замки снежные,
Ледяные терема.
На земле цветут ли ландыши,
Иль снежок на ней лежит,
Не забыть нам милой Родины,
Без неё тоскливо жить.

Припев.